

BUCÒLICA

Pastoreta donzelleta
nascudeta als serralats
que duus flaires de ginesta
i en tens aires bosquetans.

Garbes d'or per cabellera
i per ulls tens glops de cel,
tens per cara una rosella
i per boca un doll de mel.

Baix el pla de nostra vila
les sardanes ballarem
amb quin gust les ballaria
si em volguessis dar la mà!

Si en volguessis fer rodona
Tots solets entre tu i jo
coronant-la així xamosa
nostres mans i nostres cors.

A dalt d'eixa serralada
entre xais, herbada i vent,
com avui fer la sardana
nostres cors eternament.

I així, pastora, voldria
ésser jo sempre el teu pastor
per guardar tota la vida
amb els xais el teu amor.
Jo voldria que em diguessis
si em voldràs per ballador
per ballar tota la vida
la sardana de l'amor.

Guitart, R. "Bucòlica".